

VECKOBLADET

2002 28:e årg

Utkommer fredagar

Fredag 15 februari

5

Mot Irak!!

"Sovjetunionen är inte nära kollaps" skrev Paul Kennedy i *The rise and fall of Great Powers*. Den kom ut 1988. Sovjetunionen kollapsade. Paul Kennedys metod liknar den marxistiska. Han mäter produktionen hos stormakterna och drar slutsatser om deras militära styrka. Men han missade alltså Sovjeunionens förestående sammanbrott.

"En sådan koncentration av militär och ekonomisk styrka som den i dagens USA har aldrig förr existerat", skrev han i *Financial Times* häromdagen. Siffrorna stämmer säkert. Det gjorde de 1988 också. Men stämmer den underförstådda slutsatsen?

Den gör i alla fall Per T Ohlsson lycklig.

Smart som han är inser han, att när president Bush beskriver Nordkorea, Iran och Irak som "ondskans axelmakter" alluderar han på andra världskrigets Berlin, Rom och Tokyo. Men han är inte tillräckligt smart för att uppfatta den groteska relativisering av andra världskrigets folkmord som jämförelsen innebär. Eller uttalandets tragikomiska antiklimax.

Världshistoriens största koncentration av militär och ekonomisk styrka tänker dra i fält mot tre av vår tids fatigaste stater! Och hoppas att vi skall beundra dess mod!

De tre staterna är inte sympatiska. Där finns förvisso mycket att kritisera. Men Sydkorea har inlett en vacklande fredsprocess med Nordkorea. Den slås nu i spillror. 50 000 barn i Irak dör varje år till följd av de sanktioner som USA drivit fram. När Per T nämner den tragedin sker det med orden: "Han (Saddam) drar sig inte för att i propagandasfytte utnyttja de FN-sanktioner som han själv är orsak till." Ingen kan veta hur ett storkrig skulle drabba Iraks folk. Men man kan gissa.

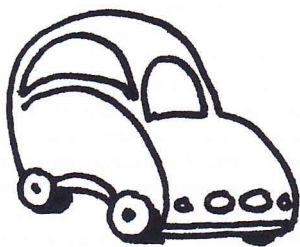
I Iran pågår en långsam och osäker demokratiprocess. EU-länderna försöker främja den demokratiska oppositionen genom samarbete. President Bush försvårar dessa ansträngningar.

Oförblommerade Per beskriver slutligen vältaligt vilket militärt hot de tre länderna utgör. De har ju tillgång till missiler, biologiska vapen och kanske kärnvapen. Man förstår att världshistoriens största koncentration av militär och ekonomisk styrka måste

"göra processen kort" med dem. En storskalig militäraktion mot Irak planeras.

"Presidenten har bestämt sig. Per T har bestämt sig. De måste även Europa göra."

GUNNAR STENSSON

Motortrafiken vid Stortorget

(v)-initiativ gav resultat

I januari i år lämnade (v) in ett förslag till köringen vid Stortorget. (v) föreslog bl.a. ombyggnad av gatumiljön för att understryka bilkörningsförbudet, liksom tydligare skyltning. Skrivelsen behandlades i nämndens arbetsutskott, som gav förvaltningen i uppdrag att komma med förslag på åtgärder.

Eftersom inget hände på området frågade (v) på nämndens januari-sammanträde i år vad som gjorts. Det visade sig inte vara så mycket. Dock kunde Tekniska förvaltningen en månad senare redovisa att det kommer att byggas så kallade klackar (dvs gatan snävas in) i höjd med Klostergatan respektive vid infart söderifrån. Detta kommer också att möjliggöra en tydligare skyltning.

Ulf Nymark, v-representant i nämnden, anser att dessa åtgärder i varje fall kommer att innebära att ingen bilist efter ombyggnaden av misstag kan köra in på förbudssträckan. Nu gäller för polisen att sätta in krafttag mot alla bilister som medvetet trotsar förbudet. Där behöver nog ordningsmakten hjälp av den stora polisen allmänheten, menar Ulf Nymark.

Vänsterpartiet

Skåne söker

valombudsmän

Ambulerande valombudsman

Tjänsten på 50% är tidsbegränsad 1.3 - 31.10.02. Den innebär ett övergripande ansvar för att hålla igång partiets utåtriktade verksamhet runt om i distriktet, med en tyngdpunkt mot de många förhållandevis nya partiföreningarna. I arbetsuppgifterna ingår att planera och driva torgmöten, flygbladsutdelningar och andra typer av propagandistiska aktiviteter. Vi förutsätter att du har goda kunskaper om partiets värderingar och politik samt kännedom om distriktets geografi. Körkort är i princip ett måste då kollektivtrafiken är alltför dåligt utbyggd.

För tjänsten utgår lön enligt kollektivavtal med tillträde den 1:e mars eller så snart som möjligt.

Valombudsman i norra och östra Skåne

Tjänsten på 50% är tidsbegränsad 1.3 - 31.10.02. Den innebär ett samordnande och stödjande ansvar för lokalorganisationerna i norra och östra Skåne. I arbetsuppgifterna ingår att genomföra valturnéer, administration i samband med valkampanjen och stöd organisatoriskt och politiskt till lokalorganisationerna i området. Vi förutsätter att du har goda kunskaper om partiets värderingar och politik samt är beredd att skaffa dig kännedom om de lokalpolitiska förutsättningarna i de olika kommunerna.

För tjänsten utgår lön enligt kollektivavtal med tillträde den 1:e mars eller så snart som möjligt.

Ansökan skickas, för båda tjänsterna, till Vänsterpartiet Skåne, Nobelvägen 51, 214 33 Malmö, före den 21 februari. Mer information lämnas av Vänsterpartiet Skåne, tel. 040-19 27 87. Båda tillsättningarna är beroende av godkännande av distriktets årskonferens den 16-17/2.

Oscar Reutersvärd

är död, som tidningarna har meddelat. Han lär länge ha varit den enda manliga medlemmen av Svenska kvinnors vänsterförbund, långt innan termen feminism var uppfunnen. Han var radikal i andra avseenden också, samtidigt som han var traditions- och kulturvårdare, inte minst när det gällde stadsmiljöer. Kombinationen gjorde att han attraherades av vänsterpartiet i Lund, och av Veckobladet som han troget prenumererade på.

Det finns anledning att också påminna om hans hustru Britt Lund-bohm-Reutersvärd som dog året innan. De sågs nästan alltid tillsammans och tycks ha delat åsikt i alla väsentliga ting. Efter ett par timmars arbete på måndagskvällen brukar vi i VB-redaktionen ta en öl på Café Finn innan vi fortsätter. Själv har jag för vana att låta blicken svepa över hennes fascinerande bild med den brinnande röda gaveln på ett hus i Lund, som finns uppsatt där bland andra Konsthallsaffischer.

Gr

Mats Bohgard Ledamot (v) i miljönämnden skriver brev om grön demokrati:

Ang. insyn i Miljönämndens ärenden m.m.

Med anledning av de diskussioner som har förts i miljönämndens presidium och uppgifter som presenterats i pressen, anser jag att det är mycket angeläget att Miljönämnden klargör sin syn på allmänhetens möjligheter att ta del av Miljönämndens ärenden och arbete.

Jag föreslår att miljönämnden tar beslut enligt följande:

Lunds miljönämnd har och avser att vidareutveckla en klar och tydlig policy när det gäller information till allmänheten om nämndens verksamhet som innebär:

- att miljönämnden bestämt avvisar eventuella idéer och förslag om att undanhålla information om våra ärenden från allmänhet och press och

- att miljönämnden välkomnar allmän debatt när det gäller frågor som hanteras av nämnden och därtill viluppmuntra lundabornas engagemang i miljö- och hälsofrågor.

å andra sidan...

Lugnande besked om Veckobladet

till:
Sten Henriksson
Saima Jönsson
Mats Olsson
Ann Schlyter
Karin Svensson Smith
samt dessutom till
Gunnar Sandin och Ulf Nymark

I sista numret av Veckobladet förra året publicerades en uppmaning till vänsterpartiets styrelse att säkra Veckobladets utgivning under tiden fram tills årsmötet den 2 febr.

Uppmaningen var undertecknad av de 5 första av ovanstående kamrater.

I samma nr blev Ulf Nymark riktigt dystert: "utan VB blir Vänsterpartiet i Lund en anonymare, tystare, slutnare, självtillräckligare och inåtvänd organisation."

Dystra aningar hyste också den välkända VB-signaturen *Gr* i förra veckans VB:

Inför 26 februari då ett medlemsmöte skall behandla den från årsmötet uppskjutna frågan om "Veckobladets framtid", uppmanas "VB-vänner bland nuvarande eller blivande v-medlemmar kan lägga datum på minnet."

Ingen risk VB läggs ned

Dagens redaktör är i den lyckliga belägenheten att kunna lämna det lugnande beskedet att Veckobladet skall utkomma fortsättningsvis, inte bara till valet, utan också därefter! Dessutom skall VB komma, som tidigare varje vecka, utom uppehåll för sommaren och julperioden.

"VB har varit inåtvänd"

har varit en återkommande kritik från läsekretsen. Det har kommit berättigade klagomål mot VB, särskilt under förra året. Man har tyckt att VB sysslat för mycket med interna påhopp. Till dem, som så tyckt, vill jag säga: det skall bli bättring!

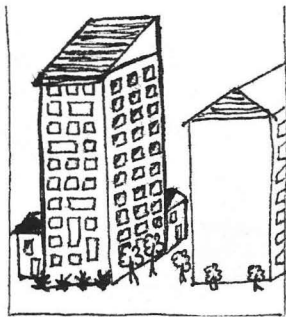
Jörn Svensson ny medarbetare

Jörn Svensson, välkänd för VB:s läsekrets, kommer att medverka regelbundet i VB med politiska kommentarer i ett rikspolitiskt perspektiv.

Förhoppningsvis skall i VB:s spalter återfinnas de gamla välkända skribenterna – men också en del nya, unga och gamla med texter om kultur (bio/teaterrecensioner), evenemangstips, kommunalpolitisk spalt, kåserier, debatt och intressanta artiklar.

Någon eller några gånger i månaden kommer VB att ha 8-sidiga nr.

RUNE LILJEKVIST –
redaktör för ett bättre Veckoblad

Gunnar S har rätt!

Här har jag förtätat debattörerna Sandin och Stensson till en, vilket de säkert har synpunkter på. Jo, staden måste förtätas, men utan att offra de gröna lungorna som betyder så mycket för flora och fauna. Och stadens människor.

Börja med att bygga igen alla hål som nu är bilparkeringar. Där finns ju till och med ytterst attraktiva tomter centralt, till exempel bakom Folkets hus där Melins minne revs för 30-talet år sedan.

Min främsta utgångspunkt skiljer sig nog från Gunnar S. Rädda den goda åkerjorden! Lund kan inte växa ut på de fina åkrarna mer. Detta grundar sig inte i någon nostalgisk SLU-reminiscens, utan handlar om kalla brutala fakta. Även om Sverige, EU och andra för tillfället rika områden verkar ha allehanda jordbruksöverskott just idag, så står en trolig massvält för dörren.

Jordens 6 miljarder människor beräknas växa till 8-10 miljarder inom någon generation. Tillväxten sker i rasande takt i u-land.

Samtidigt förstörs skrämmande stora arealer god eller åtminstone användbar åkerjord världen över. I u-länder genom erosion, överbetning, överanvändning och förgiftning. I både i-länder och u-länder genom asfaltering, alltså urbaniseringens behov av nya ytor runt städerna för bostäder, industri och transporter.

Detta är illa nog. Fortsätter den globala uppvärmningen som redan gått långt - och det finns inget som tyder på motsatsen - så kommer stora åkerarealer oåterkalleligen att läggas under vatten. Ofta ligger de bästa jordarna på låglänta områden vid kuster och flodstränder.

Med dessa fakta för ögonen kan ingen, någonstans, förstöra god åkerjord. Så enkelt är det.

Även om VB är en lokal avisa som speglar "ankdammen" Lund så måste vi lyfta blicken i både tid och rum och säkra framtiden inte bara för oss här. Vi har redan byggt ut Lund för långt på Linero, Gastelyckan, Värpinge och andra goda jordar. Nästa stora projekt är den världsklassade åkerjorden mellan Linero och Stora Råby. Sätt stopp för det!

HÅKAN OLSSON

Några funderingar utifrån mitt första årsmöte

Det hör väl till att man ska förvänas på sitt första årsmöte. Många kloka inlägg framfördes, en portion humor och en hel del uppskattning medlemmarna emellan noterades också. Dock, så mycket osämja bland 75 personer! Och – sannerligen – en hel del märkliga åsikter.

En kamrat påpekade att avståndstagandet från "borgerlig populism" i verksamhetsplanen borde tas bort eftersom ingen vill vara populist, inte ens vänsterpopulist. Och så må det vara när det gäller *beteckning*, men populism fattades annars inte på årsmötet. En röst menade att anledningen till att han var med i partiet var först och främst att han ville vara med och vinna och någon annan förespråkade kluven tunga inför valet: en uppsättning ord internt, och en annan utåt. Populism eller ej?

Handlar inte ett system uppbyggt runt partibildning och representativ demokrati om att partierna ska skapa och lansera sinsemellan olika synsätt och värderingsuppsättningar? Och att medborgarna sedan ska stå med så olika alternativ som möjligt framför näsan på valdagen. Om det bara är 3,9% som tycker att ett visst parti, till exempel Vänsterpartiet, har identifierat verkliga problem och gett goda politiska lösningar på dessa, då ska det ju heller inte sitta i riksdagen. Partier är inte till för att "representera" vissa befolkningsskikt, föra deras talan eller locka till sig maximala röstantal. Partier är till för att lansera idéer och värderingar som befolkningen kan ta ställning till. Allt annat är farliga vägar att färdas på (vilka ofta kommunistpartier har valt då de på grund av oförmåga, eller strategi, inte skilt på ett parti som vill verka för arbetarna och arbetarnas parti). Man kan gott meditera lite över det faktum att det efter Reagans "jordskredsseger" framkom att 2/3 av de amerikaner som hade röstar på honom inte ville se hans politik genomförd!

Vid årsmötet önskade en annan kamrat – som tack och lov visade sig stå än mer ensam än de andra – stryka alla hänvisningar till ord som "underordning" och "arbetare". (Tur var det väl att "klass" och "kapitalism" inte stod med i verksamhetsplanen!). Skälet till kamratens reaktion var att slikt språkbruk enligt honom var konservativt – en slutsats som han hade nått genom att uppmärksamma att ingen han kände använde sådan ord längre.

A och O är det dock, tror jag mig ha förstått, att den politiska kampen sker på alla nivåer i samhället – inom riksdagen, på arbetsplatser, på skolor, i hemmen, men också, och inte minst viktigt, inom svenska språket självt. Att föreslå att då borgarna har vunnit mycket av slaget om språket, tvekan om vilka ord som ska använ-

das för vad (inte "försämring" utan "flexibilitet", inte "kapitalism" utan "marknadsekonomi", inte "hierarkier" utan "valfrihet"), måste Vänsterpartiet apa efter och därmed avveckla det som gör detta parti till ett unikt alternativ – vad är det om inte populism?

Populism av detta slag är odemokratisk eftersom den underminerar en sund partibildning och gömmer sig samtidigt bakom en förment folklighet. Ord är inte i sig själv rätta eller felaktiga, men de kan vara goda verktyg för en ideologi och dåliga för en annan.

(Jag måste dock erkänna att jag egentligen inte har något emot populism. Själva ordet uppfattar jag som ett skällsord användbart bara för dom som redan har makten. Tvärtom är populism och missnöjesyttringar nyttiga. Men det gäller för vänstern att försöka få folk att se den egentliga orsaken till dem och deras bästa lösning.)

Alla hämtar vi väl energi och engagemang ur erfarenheterna av nedslitet människoliv och förstörd natur, men att tala om "erfarenhet" och "verkligheten" är alltid besvärligt i debatter.

Man måste försöka sträva efter att kontrollera om det går att generalisera sina erfarenheter liksom om erfarenheterna man gjort verkligen var så entydiga som man först trodde. Detta skrivet utifrån den frustration jag kände över en bristande vilja att förstå att vi inte kan använda dessa uttryck som knölpåkar och att vi måste försöka att förstå vilket slags verklighet den andre kamraten avser.

För "parlamentarikerna" inom partiet tycks den primära verkligheten bestå av de forum och medier som finns för politik samt de regler och konventioner som styr dessa.

Utifrån kännedom om denna verklighet kan det då förefalla vara slöseri med tiden att sända förutsägbara uttalande till pressen eller att oroa sig över att medborgarna plötsligt ska överösa kommunen med motioner.

För "aktivisterna" inom partiet utgörs verkligheten snarare av vänner, bekanta och andra människor som de möter i sin vardag. Och i ljuset av deras öden är det parlamentarikernas finesser och taktik som framstår som meningslös, och där symboliska handlingar och hård retorik kan förefalla det enda värdiga. Någon egentlig konflikt behöver det inte finnas.

Detta är naturligtvis föga nytt och inget som var och en inser, men om stämningen inom partiet ska bli bättre – eller är jag bara en överkänslig novis? – måste vi öppet diskutera frågor om partiets uppgift och målsättning.

STEFAN ARVIDSSON

Vänsterpartiets partikongress :

en alternativ intervju med Eva Hamzi

I nr 1 av VB, som utkom 18 jan. ingick en intervju av Gunnar Sandin med Karin Svensson Smith.

Den artikeln har genererat ett antal genmälen. Varav detta (starkt nedkortade) är det sista.

Red.

I en intervju i Veckobladet ger Karin Svensson Smith sin syn på Vänsterpartiets senaste kongress. Enligt henne var detta "den bästa v-kongressen hittills".

Det fanns dock ett antal negativa inslag enligt henne och dit hörde delegationen ifrån Skåne, som:

"var homogen med bara en markant avvikare, Maria Hagberg från Högnäs.

Delegationsledningen genomdrev alltså sin linje effektivt, och det underlättades naturligtvis av att flera av Skåneombuden var så färska. En delegat hade enligt uppgift bara beväst ett och ett halvt medlemsmöte. Och på gruppens beredningsmöten fick visserligen alla från Skåne närvara men bara ombuden fick yttra sig. En av mina riksdagskolleger blev så sur att han så småningom bojkottade mötena. När gruppens förslag skrevs ner

kopierades papperet så att det räckte exakt till ombuden, inte mer."

En skock får?

Skånelegationen var tydligen en veritabel färscock, okunnig, oerfaren, lättled och lättmanipulerad. Dessutom en samling födda förlorare, som inte förstod att prioritera - först kommer ministerposterna, sedan kommer politiken - utan tydligen bara sa "määh" åt allt. Nyfiken på att få reda på om detta var sant visade jag därför artikeln för ett av dessa förlorade får, Vänsterpartiet-Skurups kongressdelegat Eva Hamzi.

En helt annan bild

Eva ger en helt annan bild av kongressen än Karin Svensson Smith. "När jag kom hem kändes det som om jag var nyförälskad! Så kändes den uppmuntran jag fick i mitt politiska arbete" förklarade Eva, efter att ha beväst sin första partikongress.

"Mest beröm vill jag ge delegationens ordförande Linda Svensson, som skötte ledningen av våra möten på ett lysande sätt. Hon kunde på ett bra sätt genast tala om när man drog över på tiden eller kom ifrån ämnet utan att man behövde känna sig kränkt. Men att det var frågan om att hon drev igenom sin egen linje är rent nonsens!

Alla fick komma till tals och inom gruppen fanns det många stridiga viljor. Vi var en samling personer med

högst olika bakgrund, men alla med ganska mycket livserfarenhet och ingen av oss hade tolererat att ha en ordförande som gav oss order om vad vi skulle få lov att göra. Det hade vi reagerat våldsamt emot!" deklarerade Eva bestämt.

Gräsrötternas kongress

—Det fina med den här kongressen var, att den släppte fram gräsrötterna, säger Eva. Före kongressen talade jag med Lena Wigholm Lindberg, framträdande socialdemokrat i Skurups kommun. —Åka på kongress, sa hon - oh, det har jag också gärna velat göra i många år!—

Men det är omöjligt för henne, eftersom det inom SAP bara är ombudsmän och liknande som väljs.

"Visst är det sant, att många av oss var väldigt färska när det gällde arbete inom partiet, och deltagande på kongresser i synnerhet. Men vi har arbetat politiskt under många år och på annat sätt skaffat oss erfarenhet. Vi kände att vi alla hade någonting konstruktivt att bidra med - att vi kompletterade varandra. Det var stor ålderskillnad inom gruppen, men alla, såväl äldre som yngre lyssnade på varandra. Det var verkligen någonting positivt!

"Man kan undra om det istället är SAP-modellen som ska gälla även inom Vänsterpartiet" - fortsatte Eva.

Villkorsdebatten

En annan allvarig anklagelsepunkt, från Karin Svensson Smith, är att Skånelegationen inte var anhängare av idén om att det gäller att sälja sig så billigt som möjligt för att uppnå framgång: "Den drev förgäves kravet på partiskatt och den engagerade sig hårt i frågan om förhandsvillkor för regeringsmedverkan. Den deltog flitigt i debatten men lyckades inte övertyga utan hörde alltså till förlorarna."

Ingen förlorare

En som inte känner sig som förlorare är Eva Hamzi. Inte heller känner hon igen sig i påståendet att Skånelegationen av andra uppfattades som särskilt konstig eller apart: Många röstade med oss på kongressen, säger Eva, och våra anförande möttes oftast av kraftiga applåder.

Det fanns många, som kom fram och stödde oss efteråt. Särskilt bland veteraner som satt med ibland åhörarna fanns det många, som berömde oss för vårt arbete. Och det framhölls särskilt, att det var länge sedan det fanns en sådan god stämning och sammanhållning i Skånelegationen, som det var den här gången!"

Eva vill till sist framföra en avslutande replik: "Jag gick inte in i Vänsterpartiet för sådant här tjafs, så för min del är debatten avslutad. Jag gick med för att arbeta politiskt och det är jag helt inställd på, särskilt nu i år när det är valrörelse."

JOHN ANDERSSON, SKURUP

internationellt seminarium: globalisering, migration och genus

Centrum för genusvetenskap vid Lunds universitet inbjuder till ett internationellt symposium om GLOBALISERING, MIGRATION OCH GENUS. Symposiet organiseras i anslutning till den internationella kvinnodagen den 8:e mars. Målgrupp: forskare, studerande, lärare och den intresserade allmänheten. Öppna föreläsningar.

**Lördagen den 2 mars,
kl 10-17**

**Plats: Kulturen,
Tegnérplatsen**

Program:
10.00 Välkommen
Bente Rosenbeck
Centrum för genusvetenskap,
Lunds universitet

10.10 Introduktion - Globalisering, migration och genus Sara Goodman
Centrum för genusvetenskap, Lunds universitet

10.30 Globalisering, genus och nation

"Elin Wägner och internationell fredsaktivism" Irene Andersson
Historiska institutionen, Lunds universitet

"Nation och genus"

Monika Edgren Genusvetenskap,
Teknik och samhälle Malmö högskola

11.30 "Social work, minoritised women and postcoloniality"
Gail Lewis Faculty of Social Sciences The Open University, UK

12.30 Lunchpaus

13.30 "Globalisation, negotiating modernity(ies) and the construction of identities" Marianne Marchand
Department of Political Science and Belle van Zuylen Institute for Comparative Gender and Multicultural Studies University of Amsterdam

14.30 Kaffepaus

15.00 Genus, globalisering och mångfald

"Mångfald i arbetslivet och hegemoniska kvinnobilder" Paulina de los Reyes Ekonomisk-historiska institutionen Uppsala universitet

"Etniske minoritetsunge i Danmark: Udfordringer, potentialer og barrierer" Yvonne Mørck Sociologisk institut Københavns universitet

16.00 Globalisation, gender and "exile"

"Autobiographical narratives of displacement by (im)migrant US women" Lena Karlsson Engelska, Sektionen för humaniora Högskolan i Halmstad

"Globalisation and feminism"

Diana Mulinari Centrum för genusvetenskap, Lunds universitet

Info:

Sara Goodman 046-222 44 02,
sara.goodman@genus.lu.se

Diana Mulinari 046-2228395
diana.mulinari@soc.lu.se

José Pacheco 046-2229565
jose.pacheco@soc.lu.se

Anmälan senast 28/2:

sara.goodman@genus.lu.se
eller Centrum för genusvetenskap,
Box 117, 221 00 Lund.

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Gunnar Stensson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Låtsad oskuld?

En kommentar till Olof Norborg

En gång var vänsterpartiet marxistiskt. Till marxismen i dess kodifierade form hörde en filosofi, kallad "dialektisk materialism". Enligt dialektiken är det spelet mellan motsatser, motsättningar som skapar rörelse och utveckling. Det gäller såväl i naturen (Engels) som i samhället och t.ex. i vänsterpartier. Inte minst Mao Zedong utvecklade det senare temat.

Att vänsterpartiet numera är pluralistiskt och inte håller sej med en särskild filosofi är förstås positivt. Men avmarxifieringen har också lett till att man tappat det som är fruktbart i begreppet motsättning.

Motsättningar trots allt

"Det är ett ovanligt samlat vänsterparti som går in i valrörelsen", skriver Olof Norborg i styrelsens VB-ledare efter partikongressen. Visst. Men nog fanns och finns det det motsättningar. En blommade upp när Göteborgsdistriktet skulle välja kongressombud, och den ledde som bekant till att ordföranden och flera andra bemärkta medlemmar lämnade partiet. De talade om könsförtryck, men när man inte kunde ge något bättre exempel än att en kvinna hade blivit kallad "kära lilla vän" så föll den argumentationen.

Jag tycker inte att man ska "lilla" partivänner (eller andra vänner), men inte är sådant ett skäl att gå ur partiet. Det egentliga skälet var ju att ombudsvalet förlorades av ordföranden och hennes anhängare – och deras politiska linje. Efter partisekreterare Zethraeus inlägg i förra numret av medlemstidningen Menander ska jag inte beteckna den ståndpunkten som nytraditionalism utan väljer det neutrala "Kalle Larsson-linjen".

Men KL-linjen hade andra anhängare än göteborgarna. Den hade ett starkt stöd i Skåne delegationen, och det argumenterades för den med kraft på kongressen. (Jag var själv inte där men har talat med ett dussin personer som var det.) Då är det inte så märkligt att också representanter för partistyrelsen motiverade kraftfullt för sin formulering, vilket Olof indirekt kritiserar.

Vi vet hur det gick: partistyrelsen vann med oväntat stora siffror. Kalle Larsson blev omvald till partistyrelsen men med betydligt färre röster än förra gången, en markering så god som någon. KL-linjens kandidater Eva Björklund och Anders Neergaard kom inte ens i närheten av en suppleantplats, trots korridoruppgörelser om "körkortsröster" i utbyte mot stöd (källa: initierad jämte) m.m.

Yta, symbol och verklighet

Vad gällde då motsättningen? "Ingen [ska] inbilla mig att en eventuell regeringsmedverkan för vänsterpartiet står och faller med om vår kongress uttalat sig om huruvida våra krav ska utgöra 'grund' [...] eller 'villkor' för en vänsterregering", skriver Olof vidare. Var det så enkelt?

På ett mycket ytligt plan ja. Och dessutom har Olof rätt i att det som avgör regeringsmedverkan är styrkeläget efter ett val, alla partiers relativa styrka och det kraftfält som uppstår därur. Men i det stora hela har han totalt fel. Frågan om villkoren för regeringsmedverkan utnämndes redan i förväg (genom KL-gruppens reservation) till kongressens stora symbolfråga. Hade KL-linjen vunnit så hade det i och utanför partiet setts som en fortsättning av motsvarande linjes framgångar på Växjökongressen och präglat hela bilden av partiet. Symbolfrågor är viktiga i politiken och har tyvärr blivit allt viktigare i skådespelsamhället, för att låna Guy Debords uttryck.

Under de symboliska motsättningarna finns de reella. Det handlar primärt om synen på arbetet i de representativa institutionerna och om resultatet kontra plakat. Vi såg det i Ali Esbatis föraktfulla markering mot det parlamentariska arbetet, en inställning som inte bara är ord utan verklighet: hans företrädare Jenny Lindahl Persson har på drygt tre år bevisat ett enda möte i kulturnämnden i Stockholms kommun där hon representerar vänsterpartiet. (Arvodet har hon emellertid lyft i god ordning.)

Allt detta måste naturligtvis en partiombudsman inse, annars är han klart olämplig för sitt jobb. Olof inser det naturligtvis, så hans oskuld verkar låtsad. Varför skriver han då något annat? Varför vill han inte erkänna motsättningarna? Jo primärt för att det ingår i hans jobb (liksom Pernilla Zethraeus, se artikeln i Menander) att släta över och visa upp en enig fasad. Partifunktionärer blir ofta centrister,

det är en strukturell mekanism. I värsta fall blir de *apparattjiki*.

Skånska nederlag

Skåne delegationen led alltså nederlag i det som för dess flesta ledamöter (det fanns några avvikare utöver Maria Hagberg) var kongressens huvudfrågor: om villkoren för regeringsmedverkan och i valet till partistyrelse. Den fick igenom vissa tillägg till valplattformen, vilket Olof gläds åt, fast om man eftersträvar en koncentrerad och koncis plattform är det inte självklart positivt med tillägg.

Däremot är Olof oroad över de ekonomiska överbuden. Partiledningen och riksdagsgruppen skulle bättre ha informerat om konsekvenserna, skriver han. Må så vara. Men normalbegåvade ombud inser naturligtvis utan att behöva få det skrivet på näsan att alla kraven sammanlagt kostar många miljarder.

Alternativt: om de *inte* gör det visar de en brist på politiskt och ekonomiskt omdöme som vi bör beakta när det är dags att nominera fullmäktigelistor och utse representanter i nämnder.

Gunnar Sandin

PS Det var uppfriskande att läsa Örjan Svedbergs krönika i Vänsterpress 1/2002. Han talar öppet om motsättningar, och vägen att lösa dem.

Nödändigt klarspråk?

HBT-frågorna (frågor om homo-, bi- och transsexuella) har fått en allt viktigare roll i vänsterpartiets politik. Detta ingår en bred, global rörelse som bl.a. av sociologen Manuel Castells har kallats identitetspolitik. För de sexuella minoriteternas del har en paroll varit att "komma ut", att få sin identitet erkänd av det övriga samhället.

HBT-frågorna har många dimensioner. En gäller sjukvården och faller därmed hos oss under regionpolitiken. Det förslag till regionalpolitiskt program som vänsterpartiets regiongrupp utarbetat, ansågs av distriktet otillräckligt på den här punkten. Nu föreligger från distriktsstyrelsen en utvidgad skrivning i ämnet som talar om särskilda insatser för HBT-grupperna.

Bra. Men det regionalpolitiska programmet, som vänder sej till en bred allmänhet, är i regel allmänt hållt. Måste man just i denna fråga vara så konkret att man (som distriktsstyrelsen vill) skriver: "Utifrån ett

heterosexuellt synsätt förbiser sjukvården ofta vikten av att ta prover i svalg och ändtarm?" Eller är detta ett nödvändigt klarspråk?

Gunnar Sandin

FLAMMAN

VÄNSTERNS TIDNING

"Om inte Flamman damp ner på hallgolvet en gång i veckan så skulle jag inbilla mig att Sverige saknade vänsterpress helt och hållet. Jag skulle inte vilja bo i ett land som var helt utan vänstertidningar"

Cecilia Torudd

författare, illustratör och flöjtist, född i Lund (som glömt VB!)

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK
Måndag 18/2 kl. 19.00 Inledande diskussion om (v)s valprogram m.m.

VÄNSTERPARTIET
Medlemsmöte ti 26/2 VB: framtid
Plats Vårfruskolans matsal kl 19.00.

RÖDA KAPellet
Spelning på Vänsterns distriktskonferens i Stadshallen, kommunfullmäktigesalen. Sö 17/2 kl 10.00 Samling för kort rep. kl 9.30 i replokalen, Repertoar: 257 (Papirosn) och 262 (Mot Rött Ljus) Ring Rune för noter: 211 50 69 Orkesttermöte lö 2/3 kl 13. Diskussion om valrörelsen och 1 maj Plats meddelas senare..

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av:

Rune Liljekvist

Redaktör för nästa nr:

Sten Henriksson (T 14 44 57)

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbrödersg 3,
223 50 Lund. Månd. senast 18.00
Manus mottages som e-mail:
vp@lund.mail.telia.com
e. 3,5" diskett. Obs! RTF-format. Meddela längden manus.

Tel./mail till redaktörerna:

Rune Liljekvist 046-211 50 69

rune.liljekvist@telia.com

Robert Nilsson 0702/27 41 78

robert.nilsson.031@student.lu.se

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning eller prenumerationsärendet ring:
Cecilia på expen: 046-13 82 13
År expen obemannad lämna meddelande till telefonsvararen.

Röda Kapellet's hemsida:
http://stop.at/RodaKapellet